

Obsah

Redakcia - 3

Pútnici nádeje vedení Máriou.

Formácia - 4

Veľká symfónia modlitby k jubileu cirkvi:
5. Klaniam sa ti (ranná modlitba). Začať deň ako kresťan.

Abeceda rodiny - 6

D (tal. donna) žena.

Saleziánski blahoslavení a svätí - 7

8. januára **Blahoslavený Titus Zeman** Saleziánsky kňaz, mučeník.

Rodinná kronika - 9

- ADMA v Portoriku.
 - Argentína: Pričlenenie združenia ADMA v Santiagu del Estero.
 - Uruguaj: Výročné stretnutie ADMA.
 - Brazília: Stretnutie provincie ADMA Brazília-Campo Grande.
-

Úmysel modlitieb na tento mesiac - 10

Za právo na vzdelaine.

PROSÍME VŠETKÝCH, ABY NÁM ZASLALI ČLÁNOK, FOTO ZO STRETNUTIA FORMÁCIE, PRIPOMIENKY 24. MÁRIJ POMOCI KREŠŤANOV, VYKONÁVANEJ DOBROVOLNÍCKU ČINNOSŤ. Článok (formát .doc, max. 1200 znakov bez medzier) a maximálne 2 fotografie (digitálny formát .jpg a šírka najmenej 1000 px) s názvom a/alebo stručným popisom je potrebné zaslať na adresu adma@admaddonbosco.org. Vpredmete e-mailu „Rodinné udalosti“ a v texte je potrebné uviesť údaje o autorovi (meno, priezvisko, miesto výstrelu, príslušnosť Adma, mesto, krajina). *Odoslaním automaticky oprávňujete Adma na spracovanie, publikovanie, aj čiastočné, a zverejnenie článku a fotografií v akejkoľvek forme. Obrázky môžu byť podľa uváženia redakcie zverejnené na webovej stránke www.admadonbosco.org, a/alebo na iných webových stránkach Adma spolu s popisom.*

Pútnici nádeje vedení Máriou

Začíname nový rok plný prísľubov a výziev, čas, v ktorom viera a nádej osvetľujú našu cestu. V roku 2025 nás univerzálna Cirkev a saleziánska rodina pozývajú, aby sme intenzívne prežívali skúsenosť byť **pútnikmi nádeje**, poslaním, ktoré zahŕňa celý svet a

nachádza svoju mladú tvár v deťoch a mladých ľuďoch, ktorí sú súčasnosťou a budúcnosťou spoločnosti.

Pápež František nam Jubileom 2025 a témou **“Pútnici nádeje”**, pripomína, že kresťanský život je nepretržitou púťou k Bohu, ktorá sa vyznačuje zmierením, jednotou a znovuobjavením trpezlivosti a radosti aj uprostred ťažkostí. Tento Svätý rok nám ponúka príležitosť obnoviť našu dôveru v neustálu prítomnosť Boha v dejinách, vo svete, ktorý volá po pokoji, spravodlivosti a bratskom stretnutí.

Na druhej strane posolstvo Hesla 2025: **“Pútnici s mladými zakotvení v nádeji”** zaznieva ako pozvanie byť spoločníkmi na cestách nových generácií a ukazovať im, že nádej nie je len abstraktný pojem, ale živá a premieňajúca sila, schopná čeliť životným výzvam s odvahou a radosťou.

Obe posolstvá nachádzajú osobitnú ozvenu v tomto prvom mesiaci roka, zasvätenom: **árii, Matke Božej**, ktorej slávnosť slávime 1. januára. Mária ako Matka a Sprievodkyňa sprevádza Cirkev na tejto jubilejnej ceste a saleziánsku rodinu v jej výchovnom a

pastoračnom poslaní. Ona, prvá pútnička viery nás učí hľadiť do budúcnosti s dôverou a zostať pevne zakotvení v láske a nádeji, aj v neistotách našej doby.

Rok 2025 nás vyzýva, aby sme žili s otvoreným a ochotným srdcom, aby sme boli **znameniami nádeje a majákmi svetla** pre ľudí okolo nás. Tak ako Mária sprevádzala Ježiša a učeníkov na ich cestách, tak aj dnes kráča s nami, podporuje nás svojou materinskou láskou a vedie naše kroky k plnému stretnutiu s Kristom.

Nech je toto **jubileum a saleziánsky rok časom** milosti a premeny pre všetkých. S Máriou po boku kráčajme ako autentickí pútnici nádeje, angažovaní v budovaní spravodlivejšieho a bratskejšieho sveta spolu s mladými a všetkými, ktorí hľadajú horizont pokoja.

Majte dobrý začiatok roka v sile Ducha Svätého a pod ochranou Panny Márie!

Páter Gabriel Cruz Trejo, SDB
Duchovný animátor ADMA Valdocco

Renato Valera,
Prezident ADMA Valdocco

Formácia

Veľká symfónia modlitby k jubileu cirkvi:

5. *Klaniam sa ti (ranná modlitba). Zčať deň ako kresťa*

V tomto roku bude obsahom našej formácie uvažovanie nad tradičnými modlitbami kresťana. Ide o všeobecne známe texty, ale isto nám nezaškodí, ba možno nás aj prekvapí, čo všetko v sebe skrývajú. Vďaka týmto úvahám budeme mať možnosť objaviť modlitby v novom svetle a dúfajme, že nás to privedie k tomu, aby sme sa ich modlili denne, ak sme to zanedbali.

Začnime modlitbou, ktorá tradične otvára deň kresťana.

*Klaniam sa ti, môj Bože a milujem ťa celým srdcom. Ďakujem ti, že si ma stvoril, urobil kresťanom a že si ma túto noc zachoval. Obetujem ti skutky dnešného dňa. Daj, aby boli podľa tvojej svätej vôle a na tvoju väčšiu slávu.. Chráň ma od hriechu a od všetkého zla. Tvoja milosť nech je vždy so mnou a s mojimi drahými.
Amen*

Klaniam sa ti, môj Bože a milujem ťa celým srdcom.

Sú to náročné slová, o tom niet pochýb. Keď ich vyslovujeme, vyžadujú, aby sme boli pravdiví sami pred sebou, aby nám tieto slová nezneli na perách ako niečo falošné. *Pane, naozaj sa ti klaniam a milujem Ťa celým srdcom?* Na druhej strane, kto môže povedať, že miluje Boha *celým svojím srdcom*? Viac ako len prehlásenie nejakej našej túžby tieto slová sú provokáciou, naliehavým pozvaním robiť to, čo hovorí modlitba. Práve tým, že ich vyslovujeme, postupne začíname naozaj milovať, takže vôľa sa postupne drží vyslovených slov a podľa nich sa premieňa.

Nemali by sme vynechať sloveso, ktoré dáva názov celej modlitbe: *Klaniam sa ti*. Kresťanská láska je svojou povahou predurčená na to, aby sa rozšírila na mnohých, zatiaľ čo poklona je vyhradená jedine Bohu. Neoprávnený nárok? Vôbec nie. Keď sa na to pozrieme bližšie, klaňanie sa Bohu je podmienkou toho, aby sme ho mohli milovať ako Boha, teda *celým srdcom*. Medzi adoráciou a láskou existuje úzka súvislosť: ak chýba úcta k Bohu, ak sa *neklaniam*, rýchlo strácame zmysel pre Božie veci, pre samotnú modlitbu, a napokon strácame aj lásku k stvoreniam, ktoré zredukujeme len na predmety nášho úžitku.

Nedostatok adorácie – klaňania sa -je vzdialeným koreňom každého zneužívania, pretože *adorácia zachováva lásku a stráži ju v správnom poriadku*.

Ďakujem ti, že si ma stvoril, urobil kresťanom a že si ma túto noc zachoval. Toto nám pomáha uvedomiť si našu neistotu, krehkosť našej existencie, uznávame, že sme všetko dostali od Boha: jemu ďakujeme za život, ktorý nám daroval tým, že nás stvoril z ničoho, a za to, že obnovuje náš život aj dnes. Ak si osvojíme toto vedomie, udržuje nás to malými, pokornými a miernymi voči druhým, takto sa stávame autenticky chudobnými v duchu (porov. Mt 5,3). Tí, ktorí vedia, že všetko dostali, nevnučujú sa iným, nič nevyžadujú a učia sa radowať z každej maličkosti, pretože ju prijímajú ako Boží dar. Prvenstvo, ktoré si Boh nárokuje v našich životoch (= adorácia), nie je bremenom, a už vôbec nie arogantným nárokom. Bez Boha, bez tohto radostného priateľstva s Ním, aj všetky ostatné dobrá vyblednú a my sa z nich nebudeme môcť naplno tešiť.

Po vďake za dar života, ktorý je základnou podmienkou každého iného daru, ďakujeme Bohu za dar kresťanskej viery, ktorá nám odhaľuje zmysel života. Načo nám je akokoľvek dlhý život bez poznania Boha a bez vyhliadky na požehnanú večnosť prežívanú v jeho priateľstve?

Ďakujem, že si ma urobil... že som sa stal kresťanom. Aj tu budme úprimní! Som naozaj šťastný, že som kresťan? Spoznávam krásu viery, v ktorej som bol pokrstený? Mám silnú túžbu prehliť ju a tešiť sa z nej a predkladať ju ako rodič alebo katechéta novým generáciám? Môžeme posunúť túto úvahu o niečo ďalej aj prostredníctvom takejto, opačnej predstavy: aký by bol môj život bez Boha? Ak by Boh náhle zmizol z môjho života, chýbal by mi, alebo by všetko v podstate zostalo ako predtým?

Obetujem ti skutky dnešného dňa... Keďže modlitba sa modlí ráno, keď má človek celý deň svojho života, je správne, keď to *klaniam sa ti* prechádza do úsilia zveriť Bohu celý deň. Môžeme v ňom prežiť úžasné veci, zázraky, ale aj veci ťažké, priam katastrofy. Veľmi dobre vieme, že nie všetko závisí od nás, že nemáme všetko v rukách. Ale jednu vec môžeme

urobiť: ponúknuť svoje skutky Pánovi vopred a požiadať ho, aby boli v súlade s jeho vôľou.

Povedať ráno: *Obetujem ti skutky tohto dňa* je ako zaviazať sa pred Pánom, že sa budem usilovať konať len tie skutky, ktoré sa Mu budú páčiť, akoby sme ich zbierali do košíka, ktorý mu večer s úzkosťou podáme. Obetovanie našich skutkov, ktoré sa opakuje možno niekoľkokrát počas dňa, je silným podnetom konať vždy a vo všetkom, aj v malých veciach, spôsobom, ktorý je v súlade s Božou vôľou. Koniec koncov, keď sme urobili to, čo sa páči Bohu, urobili sme všetko a musíme byť pokojní, či už sa naše diela vydarili vynikajúco, alebo sa stali predmetom kritiky. Majme na pamäti toto: *iba ak sa budeme snažiť konať tak ako chce Boh a pretože to chce On, nájdeme pokoj a budeme šťastní tam, kde nás Pán postavil.*

Ale v dobrodružstve nového dňa nie všetko ide hladko. Tu je teda múdra prosba: **Ochráň ma od hriechu a od všetkého zla.** Všimnite si poradie žiadostí: v prvom rade sa od Boha žiada, aby nás ochránil pred hriechom, pretože hriech je práve to najväčšie zlo, ktoré sa nám môže stať, jednoducho preto, že spôsobuje, že strácame najväčšie dobro, ktorým je Boh!

Môžeme si byť istí: Boh chce, aby sme sa držali ďalej od zla viac, ako chceme. Ak ho teda sami o to požiadame, nepomôže nám? *"Proste a bude vám dané, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám to otvorené... Ktorý otec z vás, ak ho jeho syn požiada o chlieb, dá mu kameň? Alebo ak požiada o rybu, dá mu namiesto ryby hada? ... Ak teda vy, ktorí ste zlí, viete dávať dobré veci svojim deťom, o čo viac dá váš nebeský Otec Duchu Svätého tým, ktorí ho prosia!"* (Lk 11,9-13).

Toto vedomie by v nás malo vstúpiť pokoj, dokonca aj uprostred ťažkých bojov. V modlitbe sa obraciame k tomu, ktorý je mocnejší ako všetko zlo, pretože Pán Ježiš, vzkriesený z mŕtvych už zvíťazil. Tvárou

v tvár zlu, ktoré hrozí, že nás premôže, kresťan nepostupuje ľahkomyselne sám, spoliehajúc sa na svoje vlastné sily, ale uchýľuje sa do tieňa kríža a s dôverou prosí o Božiu pomoc. V duchovnom živote často húževnatá modlitba dosiahne to, čo roky úsilia nedokázali dosiahnuť...

Modlitba Klaniam sa ti sa končí v nežnom tóne: **Tvoja milosť nech je vždy so mnou a s mojimi drahými.** Tenujme pozornosť tomu, o čo prosíme pre seba a pre svojich blízkych: prosíme o Božiu milosť, čiže o Boží život, ktorý sa vylieva na tých, ktorí ho milujú. Aby sme sa "vo vzťahu" k Bohu mohli zúčastňovať na tajomstve jeho trojičného života a z okamihu po okamih sa tešiť z jeho sladkého priateľstva. Je v ľudskom živote niečo krajšie?

Tí, ktorí zakúsili hoci len letmo, čo znamená žiť v Božej milosti, inštinktívne chápu, že je to najvyššie dobro a preto si ho želajú aj pre tých, ktorých milujú najviac: *Nech je tvoja milosť vždy so mnou a so všetkými mojimi drahými, milovanými.*

Don Marco Panero, SDB

Abeceda rodiny

D (tal. *donna*) *Žena.*

Ak nepoznáme isté pravidlá gramatiky, tak to sa ešte dá prežiť, ale čo sa stane, ak niekto zruší niektoré písmená? Teraz si povedzme, čo táto metafora chce

povedať. Zaiste, nie je vždy jednoduché a ľahké, aby sa muž a žena žijúci v rodine milovali a ctili, ale čo nastane, keď muž a žena jednoducho zmiznú, ak prestane byť jasné, čo je muž a čo je žena a ak niekto začne tvrdiť, že muž a žena sú len “sociálno-kultúrne konštrukcie”?

Zmiznutie žien

Odborníci majú obavy. Vychádza lavína kníh so znepokojujúcimi názvami: “zmiznutie žien”, “absencia otcov”, “porážka pohlaví”. Koniec patriarchálnej civilizácie, kde vládli muži, otcovia sa prelína s príchodom obdobia, kde sa matky búria proti svojej úlohe ochraňovať a strážiť život. Ťažko povedať, čo je horšie. Čo by ste si vybrali: pravidlá bez citu alebo city bez pravidiel? Alternatíva je paralyzujúca.

Cena, ktorú platíme za niektoré emancipačné víťazstvá, ktoré sami v sebe boli aj oprávnené, sa zdá byť vysoká: pre ženy aj pre mužov. Medzitým je ženské telo naďalej znásilňované, predávané, medikalizované. Čo je však najviac znepokojujúce je to, že ženy namiesto toho, aby získali ženskosť, sa stali maskulinizovanými. Áno, pretože, ako hovorí Hadjadj, koniec koncov, “feminizmus nie je ženský”. Muži, obviňovaní a oslabovaní kultúrou, ktorá znehodnocuje všetko čo je vertikálne, lineárne a pozitívne v prospech toho, čo je horizontálne, kruhové a expresívne, sa cítia stratení. Problém je vážny, pretože recesívni muži a agresívne ženy sa nemajú radi, a aj keď sa chcú milovať, nemôžu: vzťah medzi pohlaviami, spočiatku priateľský a bezstarostný, sa čoskoro stáva problematickým a konfliktným.

Za kultúru reciprocitu

Niet pochyb: maschilizmus a feminizmus demoralizujú človeka. Reagovať na mužský šovinistickýdespotizmusjednoduchýmsebaurčením

žien znamená spáchať chybu opačného znamenia. Odrhnutie ženskosti od materstva v dôsledku príchodu antikoncepčných praktík nehrá do karát ženám, ale skôr mužom. “Maternica je moja a ja ju zvládam” už nie je len hrozným sloganom 60. rokov, ale stala sa súčasťou mentalitou a nonšalantnou praxou vo veľkej časti ženskej populácie. Realita je však taká, že telo nevesty je darované telo a že maternica matky je priestorom pre tehotenstvo, nie manažment!

Maschilizmus a feminizmus však zabúdajú na to, čo je podstatné, a to, že muž a žena sú stvorení jeden pre druhého: Rozumejú si len v úcte, láske a vzájomnej službe. A minimum vzájomného rešpektu je s pokorným obdivom rozpoznať charakteristické aspekty mužského a ženského. Dnes to nie je ľahká vec. Už takmer tri storočia sekulárna kultúra hovorí o človeku ako o “subjekte” (zatiaľ čo katolícka kultúra trvá na myšlienke “osoby”), čím hrá do karát individualizmu, ktorý slobodu interpretuje ako “autonómiu” a zabúda na všetky konkrétne determinácie, v ktorých je konštituovaná a dozrieva: hranice tela, rozdielnosť pohlaví, rodinné dejiny, občianske dedičstvo, náboženská príslušnosť. Máme teda protirečenia spoločnosti, ktorá je na jednej strane erotizovaná a zároveň asexuálna! To znamená: veľa podnetov, ale slabá schopnosť ich spracovať, intenzívne náklonnosti a nestabilné putá, spontánnosť bez zodpovednosti, manželskosť oddelená od rodičovstva. Pravdou je, že neexistujú subjekty, ktoré nie sú ani mužské ani ženské: pravdou je, že existujú muži a ženy!

Ide o to, aby sme pochopili, bez akéhokoľvek rigidného rozdelenia, že muž a žena predstavujú aktívny rozmer a vnímavý rozmer jednej lásky. V skutočnosti – Aristoteles to nemusel zisťovať – muž plodí zo seba, zatiaľ čo žena plodí od iného. Z tohto dôvodu je v rámci jednej lásky, ktorá vždy rozlišuje a zjednocuje, mužský prvok viac dištinkatívny, orientovaný na vonkajšok, na konanie, na pochopenie, meranie, definovanie, plánovanie, transformáciu...), zatiaľ čo ženský prvok je prevažne konektívny, spojovací, viac orientovaný na vnútro a vzťah, pozornejšie k porozumeniu, zjednocovaniu, sprevádzaniu, dozrievaniu...). A práve preto muž skôr zdôrazňuje silu lásky, zatiaľ čo žena kladie väčší dôraz na nežnosť tej istej lásky: vďaka mužovi

môže byť silná aj žena, vďaka žene aj muž vie byť nežný. Nie sme na poli vlastníctva, ale v perspektíve vzájomného darovania seba samého!

Ženský génius

Nemôžeme sa tým zaoberať, ale hľadanie žien je určite prioritou, pretože, ako povedal Evdokimov, jeden z najväčších pravoslávnych teológov, "civilizácia má takú hodnotu, akú majú jej ženy". A to preto, ako to brilantne vysvetľuje Costanza Miriano, že takzvaná ženská "podriadenosť" (Ef 5) nie je nič iné ako úžasná schopnosť žien nosiť, podporovať a zniesť, starať sa a prevziať zodpovednosť s "vášnivou" láskou ku všetkému, čo je ľudské. Ján Pavol II. vo svojej obdivuhodnej encyklike o dôstojnosti ženy pravdivo tvrdí, že "Boh zveruje muža žene veľmi osobitným spôsobom", každého muža, celého muža. Žena je teda v podstate starostlivosťou a nežnosťou, pretože je strážkyňou ľudskosti. A touto strážkyňou je, ako to Cirkev ešte stále a neúnavne opakuje, či už ako panna, alebo manželka alebo matka. V spoločnosti, ktorá je čoraz menej citlivá na hlboké súvislosti ženskosti a panenstva, ženskosti a materstva a kde sa ľudia v konečnom dôsledku čoraz menej ženia, je krásne môcť slovom a životom svedčiť o základných a konštitutívnych spôsoboch bytia žienou:

"panna", čiže schopná vnútornej jednoty a integrity vzťahov (spomeňte si na lásku a odhodlanie svätej Kataríny); "nevesta", to znamená schopná úprimného sebadarovania a prijatia toho druhého (tu si môžeme spomenúť svätú Brigitu – manželku a neskôr zasvätenú); "matka", ako ženská zrelosť a plnosť presahujúca prirodzenú plodnosť (plodnosť Matky Terezy) bez hraníc.

Roberto Carelli, SDB

(Zdroj: Roberto Carelli – Abeceda rodiny)

Saleziánski blahoslavení a svätí

8. januára Blahoslavený Titus Zeman Saleziánsky kňaz, mučeník

Príbeh Titusa Zemana je vynikajúcim príkladom vernosti veci dona Bosca, najmä jeho horlivosťou a láskou k záchrane povolania mladých saleziánov pri nástupe a nastolení komunistického režimu na Slovensku.

Slovenský salezián Titus Zeman sa narodil v kresťanskej rodine 4. januára 1915 vo Vajnoroch pri Bratislave. Chcel sa stať kňazom od 10 rokov; stredoškolské a gymnaziálne štúdium absolvoval v saleziánskych domoch v Šaštíne, Hronskom Svätom Beňadiku a Frištáku u Holešova. V roku 1931 začal noviciát a 7. marca 1938 zložil doživotné sľuby v Inštitúte Najsvätejšieho Srdca v Ríme. Ako študent teológie na Gregoriánskej univerzite v Ríme a potom v Chieri využíval svoj voľný čas na apoštolát v oratóriu. V Turíne 23. júna 1940 dosiahol dlho očakávaný cieľ kňazskej vysviacky vďaka kladeniu rúk kardinálom Mauriliom Fossatim. 4. augusta 1940 slúžil svoju prvú omšu vo Vajnoroch.

V noci z 13. na 14. apríla 1950 komunistický režim zakázal rehoľné rády v Československu, obsadil svojimi milíciami kláštory a domy rehoľníkov a rehoľníčok, deportoval zasvätených mužov a ženy do kláštorov premenených na skutočné koncentračné tábory: na Slovensku sa táto dramatická noc nazýva "Barbarská noc". Prozreteľnosť chcela, aby bol don Zeman v tých mesiacoch v diecéznej farnosti Šenkvice a vyhol sa tak väzeniu. Bol to nápad mladého saleziána o Ernesta Macáka, ilegálne prinútiť mladých klerikov prekročiť československo-rakúsku hranicu a odviešť ich do Turína, do materského domu saleziánov, kde by mohli dokončiť svoje teologické štúdium, dosiahnuť kňazstvo a duchovne vybudovať svoju vlasť po páde komunizmu, ktorý mal byť rýchly.

Zeman sa ujal tejto riskantnej činnosti: začal pripravovať tajnú cestu cez hranice medzi Slovenskom a Rakúskom a zorganizoval dve expedície pre viac ako 30 mladých saleziánov. Na tretej výprave, na ktorej sa zúčastnili aj niektorí

diecézni kňazi prenasledovaní režimom, bol spolu s väčšinou členov skupiny zatknutý. Počas rôznych výsluchov ho bili a zlomili mu zuby. Keď don Zeman zažil násilie na sebe a videl to na svojich spolubratoch, vzal na seba zodpovednosť a obvinil sa, že zorganizoval ich útek do zahraničia. Sám don Titus o tomto období vyhlásil: "Keď ma vzali, bola to pre mňa krížová cesta. Z psychického a fyzického hľadiska som to zažil počas vyšetrovacej väzby. V praxi to trvalo dva roky... Žil som v neustálom strachu, že sa každú chvíľu otvoria dvere mojej cely a odvedú ma na miesto poprav. Vidíte, preto mi všetky vlasy zbeleli. Ak sa vrátim k nepredstaviteľnému mučeniu, ktoré som znášal počas výsluchov, úprimne vám poviem, že dodnes mám zimomriavky. Keď ma bili a mučili, používali neľudské metódy. Napríklad niesli vedro plné odpadových vôd, namočili mi do neho hlavu a držali ho v ňom, kým som sa nezačal dusiť. Tvrdo ma kopali po celom tele, bili ma akýmkoľvek predmetom. Po jednom z týchto úderov som na niekoľko dní ohluchol."

plnom vykonávaní svojho kňazského a výchovného povolania, je príkladom a vzorom pastiera, schopného prežiť a dať svoj život za tých mladých, ktorí v hĺbke svojho srdca a tiež v spoločenskom živote neboli schopní bližšie nasledovať Krista. Jeho posolstvo "Vždy konajte podľa vzoru dona Bosca a ostatní vás budú nasledovať" je aktuálne aj dnes.

Modlitba

*Všemohúci Bože,
ty si si vyvolil svojho služobníka Titusa Zemana,
aby nasledoval charizmu svätého Jána Bosca.
Pod ochranou Panny Márie, Pomocnice kresťanov, sa
stal kňazom a vychovávateľom mládeže.*

*Žil podľa Božích prikázaní a pre svoju priateľskú
povahu a ochotu pomôcť bol obľúbený medzi ľuďmi.
Keď nepriatelia Cirkvi siahli na ľudské práva a slobodu
vyznania, kňaz Titus nestratil odvahu a vytrval na
strane pravdy.*

*Pre vernosť svojmu saleziánskemu povolaniu a
obetavú službu Cirkvi bol väznený, zosmiešňovaný,
ponižovaný a mučený, ale on neohrozene vzdoroval
svojim mučiteľom.*

*Všetko pretrpel z lásky a s láskou. Prosíme ťa, večný
Bože, osláv svojho verného sluhu Titusa, aby sme si
ho mohli v Cirkvi uctievať ako svätého.*

**Prosíme ťa o to skrze tvojho Syna Ježiša Krista a
na príhovor jeho matky Panny Márie, Pomocnice
kresťanov.**

Pierluigi Cameroni, SDB

(Zdroj: Pierluigi Cameroni - Come stelle nel cielo)

Prešiel tvrdým súdnym procesom, počas ktorého bol opísaný ako zradca vlasti a špión pre Vatikán. Generálny prokurátor pre neho požiadal o trest smrti. 22. februára 1952 bol odsúdený "len" na 25 rokov väzenia bez možnosti podmienenečného prepustenia a označený za "mukl" alebo "muža odsúdeného na elimináciu". Z väzenia bol prepustený na podmienenečné prepustenie a po tom, čo bol vylúčený z mnohých amnestií až po takmer 13 rokoch väzenia, 10. marca 1964: jeho zdravie však už bolo zničené. Žil so svojím bratom, pracoval ako robotník v sklade textilu. Neskôr mu dovolili pracovať v pozícii skladníka. Toto zamestnanie vykonával až do konca svojho života. Zomrel o päť rokov neskôr, 8. januára 1969, obklopený povestou mučeníctva a svätosti. Svoju skúšku prežíval s veľkým duchom obety: "Aj keby som prišiel o život, nepovažoval by som ho za premárnený, pretože som vedel, že aspoň jeden z tých, ktorým som pomohol, sa stal kňazom namiesto mňa." Oddanosť, odvaha a obetavosť, ktorú don Titus preukázal najviac počas tajných útekov cez hranice ukazujú, že je kňazom, ktorého môžeme definovať: mučeníkom za spásu povolaní. Nespravodlivo väznený, mučený, odsúdený, 13 rokov v ťažkom väzení a následne neustále sledovaný a zabránený v

Rodinná kronika

ADMA v Portoriku

ADMA v Portoriku oslávila pričlenenie miestnej skupiny ADMA k Materskému stredisku ADMA požehnaním dekrétu o pričlenení.

Svätej omši predsedal don Wilfredo SDB spolu s naším farárom donom Omarom. Bola to veľmi krásna slávnosť. Zúčastnilo sa na nej dvadsať členov skupiny.

Argentína: Pričlenenie združenia ADMA v Santiagu del Estero

V dňoch 23. a 24. novembra 2024 sa časť členov Rady inšpektorátu ADMA ARN vybrala do Santiagu del Estero (z miest Río Tercero, Alta Gracia, Córdoba a Tucumán), aby sa zúčastnila formačného stretnutia a zažila bratské spoločenstvo. Počas svätej omše odovzdal don Orlando Sánchez SDB (naš duchovný animátor) dekrét o pričlenení miestnej skupiny ADMA do rúk jej členov, medzi ktorými bol aj don Alex Arena SDB (animátor ADMA Santiago del Estero).

Bolo to stretnutie plné emócií. Z ľudí, ktorí pracovali na danom diele bolo cítiť lásku k Panne Márii.

Uruguaj: Výročné stretnutie ADMA

Sarandí del Yí, Uruguaj - 17. novembra 2024 - V uruguajskom meste Sarandí del Yí sa uskutočnilo výročné stretnutie Združenia Márie Pomocnice kresťanov (ADMA). Prežili sme deň, v ktorom nechýbala radosť, rozjímanie, modlitba a prítomnosť Márie Pomocnice kresťanov. Stretnutím nás sprevádzali don José Correa, SDB, národný animátor ADMA a don Julio González, farár zo Sarandí del Yí.

Brazília: Stretnutie provincie ADMA Brazília-Campo Grande

Campo Grande, Brazília - 2024.

Členovia Združenia Márie Pomocnice kresťanov (ADMA) provincie Brazília-Campo Grande (BCG) sa 9. novembra 2024 stretli vo farnosti Márie Pomocnice kresťanov v Campo Grande, aby si spolu prediskutovali pravidlá združenia a určili smery činnosti na nasledujúci rok. Na podujatí sa zúčastnilo 55 členov ADMA, ktorí zastupovali rôzne miestne centrá provincie. Stretnutia sa zúčastnil aj don Ricardo Carlos, provinciál BCG, ktorý prítomným adresoval pozdravné posolstvo. Okrem provinciála sa na podujatí zúčastnili aj ďalší saleziáni, napríklad don Pedro Borges, riaditeľ komunity, don Augusto Issao Kian, ktorý pomáhal pri organizácii aktivít a don Adalberto Alves de Jesus, riaditeľ diela v Indápolise (MS). Počas podujatia odzneli informácie o Medzinárodnom kongrese Márie Pomocnice kresťanov, ktorý sa konal od 29. augusta do 1. septembra v Portugalsku a pozvanie

na nasledujúci medzinárodný kongres, ktorý sa bude konať na Filipínach. Súčasťou stretnutia bolo slávenie svätej omše a chvíle modlitby a zdieľania sa medzi účastníkmi, ktorí rozprávali o ťažkostiach a radoostiach svojich miestnych stredísk. Na záver boli naplánované duchovné rekolekcie v „Casa do Sonho“ v Chapada dos Guimarães (MT) na 23. - 24. marca 2025.

Úmysel modlitieb na tento mesiac

Za právo na vzdelaine

Chceme zjednotiť modlitby všetkých skupín ADMA na celom svete na úmysel pápeža Františka.

Za právo na vzdelaine

Modlime sa, aby migranti, utečenci a ľudia zasiahnutí vojnou mali vždy zaručené právo na vzdelanie, potrebné na budovanie lepšieho sveta.

